

altid været Adgang til Ministeren. Saa snart Arbejderne have ytret Ønske overfor Ledelsen af Orlogsværftet om, at de vilde tale med mig, have de faaet Adgang dertil. Jeg har aldrig nægtet at modtage Arbejderne, jeg har altid taget imod dem, og vi have talt sammen om Tingene, og det er lykkedes mig, ogsaa ved det ærede Medlems velvillige Medvirkning, at gennemføre Forbedringer i deres Forhold ogsaa paa Finansloven, og det, ønsker jeg, skal staa klart. I øvrigt skal jeg ikke blande mig i Diskussionen, det er muligt, at det ærede Medlem har Ret i mange andre Ting, som jeg ikke er i Stand til at bedømme, men her paa dette Punkt mener jeg, at jeg har Ret til at feje for min Dør.

Christian Rasmussen: Det ærede Medlem maa stadig misforstaa mig, jeg har ikke tænkt paa, at der nogen Sinde fra Værftsledelsens Side er lagt Arbejderne derude Hindringer i Vejen for at komme til at tale med det ærede Medlem, medens han var Forsvarsminister, ej heller om, at de mellem ham og Arbejderne førte Forhandling ikke skulde være førte fra begge Sider paa loyal Maade. Nej, det, jeg har talt om og gentagne Gange har slaaet fast her, er, at Arbejderne overfor selve den Ledelse, der sidder ude paa Værftet, ikke have kunnet komme til deres Ret med Hensyn til Forhandling.

Schack: Jeg skal kun til det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) sige, at mine Partifæller have støttet Sagen mellem første og anden Behandling og vedblivende støtte den, og det er altsaa ikke alene mellem anden og tredje Behandling, vi ville støtte den. Det ærede Medlem siger, at jeg mangler Evnen til at føre Sagen igennem, men hertil kan jeg jo sige, at saa have Socialdemokraterne ogsaa manglet Evnen tidligere, naar de ikke have formaaget at føre Sagen igennem. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette, det er kun fra hans og hans Partis Side politisk Agitation; de ere misfornøjede med, at denne tidligere socialdemokratiske Kreds ikke tilhører dem for Øjeblikket.

Ordføreren (Sigurd Berg): De Bemærkninger, som ere faldne fra den højtærede Minister, give mig ikke Anledning til mange Udtalelser. Den højtærede Minister lovede at tage under velvillig Overvejelse de forskellige Henstillinger, som jeg

paa Udvalgets Vegne har rettet til ham. Maaske jeg maa gøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til Understøttelsen under Nr. 167 i Betænkningen, som Ministeren omtalte. Ministeren sagde, at hvis det skulde være en nogenlunde streng Regel, kunde han ikke være enig med Udvalget i den Anskuelse, jeg har gjort gældende. Nu er det ikke Udvalgets Mening, at man skulde fastslaa noget, hvorfra der ikke under nogen Omstændighed kunde afviges, hvis ganske særlige Omstændigheder talte derfor, men jeg kan ikke nægte, at det utvivlsomt er Udvalgets Mening, at det vilde være urigtigt, hvis man i større Almindelighed kom ind paa at nyantage Arbejdere paa Værftet i den Alder, her er Tale om. Udvalget er af den Opfattelse, at der skal ganske særlige Omstændigheder til, for at det kan forsvares at nyantage Arbejdere i den Alder.

De Oplysninger, der ere fremkomne fra den højtærede Minister angaaende Lønninger for Haandværkere og Arbejdere ved Orlogsværftet, bekræfte egentlig de Udtalelser, jeg fremkom med, da jeg omtalte Samraadet. Sager af den Beskaffenhed forberedes naturligst i Administrationen, og heri var Ministeren enig. Man maa ogsaa antage, at de forskellige Etater føle sig interesserede i, at de Arbejdere eller Tjenestemænd, de have under sig, faa en saa god og rimelig Løn, som Forholdene maatte gøre det muligt. Den højtærede Minister spurgte mig om Udvalgets Stilling til denne Sag, men nogen egentlig Forhandling om dette Spørgsmaal har der ikke fundet Sted i Udvalget. Udvalget afventer Ministerens Stilling og de Undersøgelser og Overvejelser, den højtærede Minister talte om. Rigsdagen har i al Almindelighed indtaget den gode og rigtige Stilling, at Staten skal være en human Arbejdsgiver, og det Standpunkt kan den højtærede Minister sikkert ogsaa gaa ud fra, at Finansudvalget vil indtage. Men de mange og stadige Krav, der rejse sig om Lønforbedringer under de forskellige Etater, paa kræve fra Administrationens Side meget alsidige og omhyggelige Overvejelser, og det er ogsaa naturligt, at det bliver en samlet Overvejelse, for at man ikke fra en eller anden Etat skal komme med Forslag til Rigsdagen, som denne vedtager uden at være klar over de Konsekvenser, som et saadant Forslags Vedtagelse maa medføre paa forskellige andre Ministeriers Omraade. Derfor er det sikkert ogsaa Rigsdagens Ønske, at Administrationen skal gøre et saadant Spørgsmaal til Gen-